

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Italien) den 22 januari 2018 – Meca Srl mot Comune di Napoli

(Mål C-41/18)

(2018/C 142/36)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Parter i det nationella målet

Klagande: Meca Srl

Motpart: Comune di Napoli

Tolkningsfråga

Utgör de unionsrättsliga principerna om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhet, vilka kommer till uttryck i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF), samt de principer som följer av dessa, såsom principerna om likabehandling, icke-diskriminering, proportionalitet och effektivitet som är fastställda i direktiv 2014/24/EU⁽¹⁾, samt bestämmelsen i artikel 57.4 c och 57.4 g i direktivet hinder för tillämpning av en nationell lagstiftning, såsom den italienska som följer av artikel 80.5 c i lagstiftningsdekret nr 50/2016, enligt vilken den omständigheten att det har väckts talan i tvistemål där det framställts invändning mot stora brister i fullgörandet av ett tidigare kontrakt, vilka har medfört att det berörda kontraktet sagts upp i förtid, fråntar den upphandlande myndigheten all möjlighet att bedöma anbudsgivarens pålitlighet fram till dess att det föreligger ett slutligt avgörande i målet, och detta utan att företaget har styrkt att det har vidtagit self-cleaning åtgärder för att komma tillrätta med tidigare överträdelser och undvika att samma överträdelser begås igen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 2014, s. . 65).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 24 januari 2018 – Cobra Servicios Auxiliares S.A. mot FOGASA, Jesús Valiño López och Incatema, S.

L.

(Mål C-44/18)

(2018/C 142/37)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i det nationella målet

Klagande: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Motparter: FOGASA, Jesús Valiño López och Incatema, S.L.

Tolkningsfrågor

1. Ska klausul 4 i ramavtalet om visstidsarbete, som återfinns i bilagan till direktiv 1999/70⁽¹⁾, tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse som, mot bakgrund av samma förutsättningar (avtalet mellan det uppdragsgivande företaget och ett tredje företag har upphört på det sistnämnda företagens begäran), föreskriver en lägre ersättning vid upphörande av en visstidsanställning för en viss uppgift med samma löptid som uppdragsavtal än vid upphörande av jämförbara tillsvidareanställningar, på grund av kollektiv uppsägning som motiveras av företagsekonomiska lönsamhetshänsyn till följd av upphörandet av nämnda uppdragsavtal?

2. Om svaret på den första frågan är jakande, ska det tolkas som att skillnaden i behandling, vad gäller ersättning, av arbetstagare med visstidsanställning och jämförbara tillsvidareanställda arbetstagare, när anställningarna upphört på grund av identiska faktiska omständigheter men med stöd av olika rättsliga bestämmelser, utgör en sådan diskriminering som är förbjuden enligt artikel 21 i stadgan och strider mot principerna om likabehandling och icke-diskriminering i artiklarna 20 och 21 i stadgan, som är en del av de allmänna principerna i unionsrätten?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, s. 43).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 25 januari 2018 –
Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. Arl m.fl. mot Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura
(AGEA), Regione Veneto**

(Mål C-46/18)

(2018/C 142/38)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl, S.s. Franco e Maurizio Artuso, Sebastiano Bolzon, Claudio Matteazzi, Roberto Tellatin

Motparter: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

Tolkningsfrågor

- 1) Ska unionsrätten, i en situation som den som beskrivs och är aktuell i det nationella målet, tolkas så, att den omständigheten att en nationell bestämmelse är oförenlig med artikel 2.2 tredje stycket i förordning (EEG) nr 3950/92 ⁽¹⁾ medför att producenter inte är skyldiga att betala tilläggsavgiften om villkoren i nämnda förordning är uppfyllda?
- 2) Ska unionsrätten och i synnerhet den allmänna principen om skydd för berättigade förväntningar, i en situation som den som beskrivs och är aktuell i det nationella målet, tolkas så, att skydd för berättigade förväntningar inte kan åtnjutas av personer som har fullgjort en skyldighet enligt en medlemsstats lagstiftning och dragit fördel av verkningarna av att ifrågakarande skyldighet har iakttagits, för det fall att denna skyldighet har visat sig strida mot unionsrätten?
- 3) Utgör artikel 9 i förordning (EG) nr 1392/2001 ⁽²⁾ av den 9 juli 2001 och det unionsrättsliga begreppet "prioriterad kategori", i en situation som den som beskrivs och är aktuell i det nationella målet, hinder för en bestämmelse i en medlemsstat, såsom artikel 2.3 i lagdekret nr 157/2004 antaget av Republiken Italien, där det fastställs olika metoder för återbetalning av den överskjutande tilläggsavgiften, varvid olika återbetalningstider och -metoder tillämpas på de producenter som har förlitat sig på skyldigheten att iaktta en nationell bestämmelse som har visat sig strida mot unionsrätten och de producenter som inte har iakttagit ifrågakarande bestämmelse?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 405, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 47, s. 159).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1392/2001 av den 9 juli 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 3950/92 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 187, s. 19).